

a 1920, i com a sentit comiat a aquella *Santa Casa*, símbol de les meves aficions i de la meva consideració.

Des d'aleshores he fet quant he pogut per a anar arrodonint el relatiu a elements de investigació clínica complementària, fins que, en 20 d'abril d'enguany, he inaugurat un servei complet de Radiologia, gràcies a la munificència de dos bons amics i clients meus, els senyors Antoni Gassol i Antoni Estruch i comptant amb l'expertíssima col·laboració del radiòlegs doctors Ramon Torres Carreras i Pere Bosch Solà. I ara estic satisfet perquè he aconseguit la realització dels meus desigs: les meves malaltes no necessiten sortir del Pavelló de Sant Leopold per a comptar amb tot el que cal per a poder executar un treball complet de clínica; ajudat sempre pel personal facultatiu de la visita, del qual ha estat substituït el doctor Trinitat Macià, que ineludibles ocupacions han obligat a deixar-nos, pel doctor Manuel Ballester, i comptant amb el concurs del distingit laringòleg doctor Josep M.ª Grau, director del Servei de laringologia de l'Hospital de la Santa Creu, i en absències d'ell, amb el del doctor Faust Lloveras, adscrit al mateix servei.

Hem de tornar a l'any 1921, ja que cal consignar un fet importantíssim en la història de l'Hospital. El fet de l'escriptura de venda de l'antic Hospital de la Santa Creu a l'Ajuntament, autoritzada pel notari senyor Joaquim Casades, en 12 de juliol de 1921 i atorgada per la il·lustre Administració formada pels il·lustres senyors Jaume Cararach Iborra, canonge, Carles de Fortuny Miralles, Sebastià Puig i Puig, canonge, i Josep Jorge i Vinaixa, a favor de l'Ajuntament, representat per l'Alcalde accidental senyor Enric Maynés.

Preu del solar i edifici: 2.541,033 pessetes.

Subvenció extraordinària: en atenció als fins benèfics que realitza l'Hospital de la Santa Creu i quantioses despeses que haurà d'efectuar la il·lustre Administració del mateix per a la cons-

trucció de nous edificis i habitacions i trasllat a l'Hospital de Sant Pau, de 2.458.997 pessetes.

Consignació anual en els pressupostos municipals de la subvenció de 150,000 pessetes, a favor de l'Hospital de la Santa Creu.

L'Ajuntament no entrarà en possessió de la finca venuda, fins cinc anys després de la firma de l'escriptura.

S'ha venut l'antic, l'històric Hospital de la Santa Creu, demés de perquè la il·lustre Administració li ha procurat l'obtenir una incalculable milloria, en tots conceptes, perquè quan va acordar la venda, hi havia el propòsit decidit, per part de l'Ajuntament, d'anar a la execució de la Via C de la Reforma, que com se sap, parteix el vell Hospital.

Apressat pel que deixem esmentat, la il·lustre Administració emprengué la intensificació de les construccions. Val la pena que es detalli quelcom del referent a la manera com ha hagut de construir-se el Pavelló de Santa Victòria, el primer dels empresos en tal època, ja que pot servir de model digne d'ésser tingut en compte. Les senyores Elvira i Emília Llagostera, en llurs respectius testaments, per a quan morís la que d'elles sobrevisqués, van designar quatre marmessors i executors testamentaris, un dels quals va ésser el distingit metge i honorabilíssim i laboriós ciutadà doctor Daniel Girona i Llagostera, nebot carnal patern de les esmentades senyores.

En llurs disposicions confidencials fetes en comú, havien establert, entre altres manaments, gran nombre de llegats per a fins benèfics en la nostra terra, i determinat que, un cop completes totes les disposicions confidencials, el que restés de llur patrimoni fos lliurat al Sant Pare. La cura i l'interès amb què va fer-se la realització del capital deixat, malgrat l'haver hagut de fer-se en temps de la gran guerra, va determinar un augment considerable en la quantitat destinada al Sant Pare. Fou aleshores que, pensant amb la vida migrada amb què, amb prou feines, poden anar tirant moltes de les institucions benèfiques